

Wojciech Hermeliński

Posiedzenie CCBE w Bratysławie

Palestra 46/9-10(537-538), 127-129

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dze, dwa lata wcześniej na spotkaniu zorganizowanym z inicjatywy kilku adwokatów zachodnioeuropejskich i kanadyjskiej z Quebecu, podjęto decyzję o konieczności powołania takiego stowarzyszenia. Uczestnicy tej pierwszej konferencji wyraźnie podkreślili konieczność powołania silnej, niezależnej organizacji adwokatów biorącej aktywny udział w powstaniu prężnej i niezależnej struktury obrończej w ramach międzynarodowego wymiaru sprawiedliwości, która będzie gwarantować możliwość nieskrępowanego wykonywania zawodu adwokata przed ICC.

Pod auspicjami Komisji Europejskiej w grudniu 2001 w Paryżu odbyła się kolejna konferencja poświęcona idei powstania organizacji adwokackiej (vide: „Palestra” Nr 3–4/2002, s. 200). Kontynuacją tej konferencji było właśnie majowe spotkanie *Steering Committee* w Hadze zorganizowane przez adwokatwę holenderską. Jego uczestnicy zastanawiali się nad tym, jakie mają być funkcje ICB, kto może być jego członkiem, jaka będzie struktura stowarzyszenia oraz źródła jego finansowania. Nie podjęto żadnych wiążących decyzji, bo nie było to celem konferencji, a tylko sugestie do rozważenia przez czerwcową konferencję w Montrealu. Zdaniem uczestników do zadań ICB powinno należeć opracowanie kodeksu etyki oraz zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej adwokatów i wprowadzenie go w życie, prowadzenie szkoleń dla adwokatów, czynny udział we wprowadzeniu w życie systemu pomocy prawnej dla osób, których nie stać na ustanowienie adwokata. Zaproponowano także, aby *Steering Committee* wyłonił w przyszłości z siebie kilkusobowe ciało kierujące stowarzyszeniem. Pewne kontrowersje powstały przy dyskusji dotyczącej członkostwa w ICB. Ostatecznie sformułowano propozycję, aby członkami ICB byli adwokaci oraz narodowe reprezentacje adwokatów.

Ostateczny kształt tym propozycjom ma nadać konferencja w Montrealu powołująca do życia International Criminal Bar.

Wojciech Hermeliński

Posiedzenie CCBE w Bratysławie

W dniach 27 i 28 czerwca 2002 w Bratysławie odbyło się posiedzenie tzw. Stałego Komitetu CCBE (Standing Committee) oraz jednego z komitetów CCBE – PECO Committee zajmującego się sprawami adwokatów krajów Europy Centralnej i Wschodniej, na czele którego stoi były prezydent adwokatów czeskiej, adw. Karel Čermák. Było to drugie (po Pradze) posiedzenie CCBE zorganizowane w państwie będącym członkiem-observatorem CCBE i aspirującym do pełnego członkostwa (co nastąpi po przyjęciu do Unii Europejskiej). Słowaccy organizatorzy na czele z prezydentem adwokatów słowackiej – adw. Stefanem Detvaiem i wiceprezydentem, niezwykle energiczną i czuwającą nad całością adw. Dariną Michalkową dołożyli wszelkich starań, aby spotkanie przebiegło sprawnie i w znakomitej atmosferze – co w pełni się udało.

W pierwszym dniu spotkania przed południem odbyło się posiedzenie komitetu PECO, a po południu seminarium zorganizowane przez tenże komitet poświęcone Dyrektywie 2001/97/EC dotyczącej przeciwdziałaniu praniu brudnych pieniędzy.

W toku przedpołudniowych obrad dużo miejsca poświęcono m.in. potrzebie nawiązania bliższych kontaktów z adwokaturną ukraińską, skąd dochodzą sygnały o decyzjach Trybunału Konstytucyjnego Republiki Białorusi rozszerzających krąg osób mogących występować jako obrońcy w sprawach karnych na tych, którzy nie spełniają wymogów formalnych stawianych przez większość ustawodawstw europejskich. Mówiono także o bardzo trudnej sytuacji adwokatów na Białorusi w pełni uzależnionych od systemu licencji administracyjnych na wykonywanie zawodu, które w każdej chwili mogą być cofnięte, głównie z przyczyn politycznych. Postanowiono nawiązać bliższy kontakt z niezależnymi adwokatami białoruskimi oraz z Białoruskim Centrum Praw Człowieka, na czele którego stoi znana opozycyjna adwokat Vera Stremkovskaya (dodać należy w tym miejscu, iż Komisja Praw Człowieka przy NRA utrzymuje z nią bardzo bliskie więzi).

Po południu, z udziałem przedstawicieli adwokatów-członków CCBE oraz licznie przybyłych adwokatów słowackich odbyło się seminarium poświęcone zapobieganiu praniu brudnych pieniędzy. Rozpoczął je Prezydent CCBE John Fish, który omówił ostatnie zmiany do Dyrektywy wprowadzone przez Parlament i Radę. Następnie głos zabierali przedstawiciele adwokaturny: brytyjskiej: Christian Wisskirchen, niemieckiej: prof. Hellwig, czeskiej – Karel Čermák, słowackiej – Stefan Detvai, węgierskiej – Jenő Horváth oraz niżej podpisany, który omówił uregulowania naszej ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł.

Następnego dnia, tj. 28 czerwca w położonym w centrum Bratysławy hotelu FORUM odbyło się posiedzenie Stałego Komitetu, w którym uczestniczyła większość przedstawicieli adwokaturny zrzeszonych w CCBE, a z członków-obszerników reprezentanci Chorwacji, Słowacji, Czech, Słowenii i Polski.

Jedną z najważniejszych spraw były zmiany kodeksu etyki adwokackiej. Ponieważ nie wszystkie kraje zaopiniowały propozycje zmian, odłożono tę sprawę do plenarnego posiedzenia CCBE, które odbędzie się w grudniu 2002 w Dublinie. Ponadto poruszano jeszcze inne sprawy, jak:

- Skutki rozstrzygnięć w sprawach NOVA i i NOVA II (*vide* na ten temat publikacje w „Palestrach”: Nr 5–6/2002, s. 101 i Nr 7–8/2002, s. 163)
- Stanowisko CCBE wobec utworzenia międzynarodowego stowarzyszenia adwokatów występujących przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym w Hadze, w szczególności w świetle decyzji zapadłych podczas konferencji montrealskiej w dniach: 13–15 czerwca 2002 r.
  - Projekt dyrektywy dotyczącej dostępu do wymiaru sprawiedliwości (legal aid)
  - Projekt regulacji dotyczącej zakresu niezależności firm audytorskich
  - Implementacja „dyrektyw osiedleńczych” i ich wpływ na przyszłość zawodu prawniczego.

Na zakończenie obrad Prezydent CCBE John Fish oświadczył, powołując się na zgłoszoną przez NRA propozycję, iż jedno z przyszłorocznych posiedzeń Stałego Komitetu i PECO Committee odbędzie się w Krakowie. Obecni na sali przyjęli tę decyzję z nieklamany zadowoleniem. Wyznaczona została także data obrad: 27 czerwca 2003. Będzie to niewątpliwie ważne dla polskiej adwokatury wydarzenie, budujące jej prestiż a także świadczące o wychodzeniu naprzeciw wyzwaniom, jakie niesie zbliżający się coraz bardziej moment integracji ze strukturami Unii Europejskiej.

Wojciech Hermeliński

Konferencja „Kompensacyjna funkcja prawa karnego”, poświęcona pamięci prof. dr hab. Zbigniewa Gostyńskiego – Kraków 17–18 maja 2002 r.

Gdy ukaże się numer „Palestry” zawierający niniejsze sprawozdanie miną blisko dwa lata od śmierci prof. dr hab. Zbigniewa Gostyńskiego. Warto zatem naprawić niewątpliwą błąd – w „Palestrze” nie ukazało się bowiem dotąd wspomnienie pośmiertne po Profesorze – i przybliżyć Czytelnikom sylwetkę Zmarłego. Był On jednym z najwybitniejszych przedstawicieli nauki procesu karnego w Polsce. Z uwagi na stosunkowo młody wiek (urodził się w 1944 r. w Makowie Podhalańskim) można się jednak było spodziewać, że najwybitniejsze dokonania są jeszcze przed Nim. Doktoryzował się w 1974 roku („Postępowanie sądowe co do orzeczeń w sprawach o wykroczenia”), zaś habilitował w 1985 roku („Karnopravny obowiązek naprawienia szkody”). Obie prace zostały wyróżnione w konkursach „Państwa i Prawa” na najlepsze prace doktorskie i habilitacyjne. Tytuł profesora Zbigniew Gostyński otrzymał w 1997 roku. Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się głównie wokół następujących kompleksów tematycznych: odpowiedzialność za wykroczenia, postępowanie przed kolegiami oraz sądowe postępowanie w sprawach o wykroczenia [m.in. ww. praca doktorska, podręcznik „Prawo o wykroczeniach”, znaczące rozprawy: „O potrzebie nowelizacji przepisów postępowania w sprawach o wykroczenia” (PiP 1981, z. 4), „Problem wykroczeń przekształconych z występów w perspektywie reformy ustawodawstwa karnego” (PPK 1990, z. 2), „Perspektywa reformy prawa o wykroczeniach – wybrane problemy procesowe” (PPiA 1991, t. XXVIII), „Sądowe postępowanie w sprawach o wykroczenia według projektu kodeksu postępowania karnego” (PiP 1995, z. 9), komentarz „Postępowanie sądowe w sprawach o wykroczenia. Komentarz do rozdziału 54 k.p.k.”, Kraków 2000], prawo karne skarbowe [m.in. rozprawy: „W prawie karnym skarbowym bez zmian” (PS 1996, z. 10), „Nowe instytucje prawa karnego nawiązujące do prawa karnego skarbowego” (Prok. i Pr. 1998, z. 10), komentarz „Komentarz do kodeksu karnego skar-